

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 września 2014 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi –Śródmieścia w Łodzi w sprawie o sygn. akt XVIII C 2004/13 z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w W. przeciwko Z. K. o zapłatę kwoty 1.490,00 złotych zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.490,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 2 kwietnia 2010 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 227,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając go w całości. Rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego skarżący zarzucił naruszenie:

- art. 379 § 5 k.p.c. poprzez niedopuszczenie strony do udziału w sprawie poprzez przeprowadzenie rozprawy przy jej usprawiedliwionej nieobecności na rozprawie;

- art. 233 k.p.c. poprzez nieprzeprowadzenie dowodu z zeznań strony pozwanej, mimo złożenia stosownego wniosku w tym zakresie i usprawiedliwionej nieobecności pozwanego na rozprawie.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania oraz o obciążenie strony powodowej kosztami postępowania apelacyjnego uwzględniającymi koszt zastępstwa prawnego (apelacja wraz z załącznikami – k. 68-71).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Skarżący wprawdzie nietrafnie przypisuje Sądowi Rejonowemu naruszenie art. 379 pkt 5 k.p.c., przepis ten znajduje bowiem zastosowanie dopiero w postępowaniu apelacyjnym i jako taki nie może zostać naruszony przez Sąd I instancji, niemniej jednak rację ma skarżący, że Sąd Rejonowy nieprawidłowo oddalił wniosek pełnomocnika pozwanego z dnia 10 września 2014 roku o odroczenie rozprawy w dniu 12 września 2014 roku. Zważyć však należy, że pełnomocnik pozwanego we wniosku tym wskazał, że pozwany w dniu 10 września 2014 roku trafił do szpitala, w związku z czym nie będzie mógł stawić się na przedmiotowy termin rozprawy. Pozwany w toku niniejszego procesu korzystał wprawdzie z pomocy profesjonalnego pełnomocnika, niemniej jednak na termin rozprawy w dniu 12 września 2014 roku został wezwany do osobistego stawiennictwa w związku ze złożonym przez niego uprzednio wnioskiem o dopuszczenie dowodu z przesłuchania pozwanego. Do wniosku o odroczenie rozprawy wprawdzie nie załączono zaświadczenia potwierdzającego niemożność stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie sądu, wystawionego przez lekarza sądowego, ale na uwadze mieć trzeba, że zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, dyspozycja art. 214¹ § 1 k.p.c. nie może być rozumiana w ten sposób, iż uprzednie nieprzedłużenie przedmiotowego zaświadczenia, prowadzić winno każdorazowo do oddalenia wniosku o odroczenie rozprawy (por. m. in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 2011 roku wydany w sprawie o sygn. akt V CSK 302/10 opublikowany w bazie orzecznictwa LEX pod nr (...)). Przyczyny uzasadniające odroczenie rozprawy przewidziane w art. 214 § 1 k.p.c. wprawdzie zostały określone restrykcyjnie, niemniej jednak nie można wykluczyć sytuacji, w których uzyskanie zaświadczenia z wyprzedzeniem nie będzie możliwe.

Jak zaś wynika ze zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego, taka właśnie sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie. Pozwany trafił bowiem do szpitala w dniu 10 września 2014 roku, a zatem zaledwie na dwa dni przed wyznaczonym terminem rozprawy. W dacie rozprawy Sąd Rejonowy nie dysponował wprawdzie zaświadczeniem lekarskim potwierdzającym niemożność stawienia się na wezwanie sądu, wystawionym przez lekarza sądowego, ale dysponował informacją, że pozwany nie może stawić się na rozprawę w dniu 12 września 2014 roku, gdyż od dnia 10 września 2014 roku z uwagi na swój stan zdrowia przebywa w szpitalu, o czym został poinformowany przez pełnomocnika pozwanego w najszybszym możliwym terminie, gdyż już w dniu 10 września 2014 roku. Tego rodzaju informację, możliwą do sprawdzenia, a jednocześnie uwiarygodniającą podaną przyczynę wniosku, uznać zatem

należało za znaną Sądowni przeszkodę przybycia i to przeszkodę, którą nie można przewyciężyć. A skoro tak, w świetle art. 214 § 1 k.p.c., nieprawidłowym było oddalenie wniosku pełnomocnika pozwanego o odroczenie rozprawy i wydanie orzeczenia w sytuacji, gdy uprzednio Sąd Rejonowy zdecydował się wezwać pozwanego na rozprawę do osobistego stawiennictwa w związku ze złożonym przez niego wnioskiem o dopuszczenie dowodu z jego przesłuchania. Zwłaszcza, zważywszy, że jednocześnie Sąd przedmiotowego wniosku dowodowego nie oddalił, a pozwany broniąc się przed roszczeniem pozwu wskazywał, że złożył wypowiedzenie agentowi powódki. Uwzględnić zaś należy, że jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, pozwany ostatecznie w dniu 23 września 2014 roku uzyskał zaświadczenie wydane przez lekarza sądowego potwierdzające niemożność stawienia się w sądzie od dnia 10 września 2014 roku do dnia 30 września 2014 roku.

Powyżej opisany stan rzeczy prowadzić w konsekwencji musiał do uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowni I instancji do ponownego rozpoznania. Sąd Rejonowy zaniechał wszak zbadania merytorycznych zarzutów strony, a tym samym nie odniósł się należycie do tego co jest przedmiotem niniejszej sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z 9 stycznia 1936 r., C 1839/36, Zb. Orz. 1936, poz. 315; postanowienia Sądu Najwyższego z 23 września 1998 r., II CKN 897/97, OSNC 1999, Nr 1, poz. 22; z 15 lipca 1998 r., II CKN 838/97, Lex nr 50750; z 3 lutego 1999 r., III CKN 151/98, Lex nr 519260; wyroki Sądu Najwyższego z 12 lutego 2002 r., I CKN 486/00, OSP 2003 Nr 3, poz. 36; z 21 października 2005 r., III CK 161/05, Lex nr 178635.; z 12 listopada 2007 r., I PK 140/07, OSNP 2009, nr 1-2, poz. 2). Zgodnie zaś z art. 505¹² k.p.c. jeżeli sąd drugiej instancji stwierdzi, że zachodzi naruszenie prawa materialnego, a zgromadzone dowody nie dają wystarczających podstaw do zmiany wyroku, uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania. Nadto w myśl art. 505¹¹ § 1 k.p.c. sąd drugiej instancji nie przeprowadza postępowania dowodowego z wyjątkiem dowodu z dokumentu.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowni Rejonowemu dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia, w tym rozstrzygnięcia również o kosztach postępowania apelacyjnego.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy, uwzględniając powyżej poczynione rozważania, po uprzednim przeprowadzeniu postępowania dowodowego, ponownie rozstrzygnie o zasadności powództwa.